

Успішне створення і використання дистанційних навчальних курсів має починатися з глибокого аналізу цілей навчання, дидактичних можливостей нових технологій передачі навчальної інформації, вимог до технологій дистанційного навчання з погляду навчання конкретним дисциплінам, коригування критеріїв навченості.

Таким чином, вищезазначене вимагає адаптування навчальних планів та матеріалів, утримання технічного, програмного, кадрового, нормативного і методичного забезпечення на необхідному рівні згідно зі стандартами вітчизняної освіти. В іншому випадку, за умов неправильного впровадження та нерационального використання можливостей дистанційної освіти, навчальний процес отримає лише негативний досвід та зазнає збитків. Щоб уникнути цього, дистанційне навчання повинно зазнати реформ та модернізації, щоб належним чином відповідати державним та міжнародним стандартам освіти, має стати максимально технічно забезпеченим, дотримавшись загальнодержавних та світових принципів і налаштувавши комунікаційний зв'язок між вищими навчальними закладами в межах країни, так і поза її кордонами, з метою створення єдиного освітнього простору.

УДК 796.011.3

В.В. Москальов, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

М.В. Русанов, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Процес фізичного виховання у вищому навчальному закладі має власну структуру. Це, у поєднанні з методами і засобами фізичної культури і спорту, дозволяє здійснювати відповідний вплив на студента, на його всебічний розвиток, фізичну і розумову працездатність.

У комплексній системі навчально-виховного процесу у ВНЗ важливе місце належить фізичному вихованню студентів. Фізична культура студентів має велике значення для професійної підготовки майбутніх фахівців.

Значна частина студентів вищих навчальних закладів сьогодні зазнають постійні навчальні фізичні й розумові перевантаження, що здійснює вплив на ускладнення у засвоєнні предметів. Навчальна

діяльність студентів і праця спеціалістів характеризуються переважно малорухомим станом, тривалим перебуванням в одній і тій самій позі, сидючи чи стоячи. Обмеження руху, статичність у позах різко погіршує працездатність, призводить до помилок і неточностей, негативно відбивається на життєво важливих системах організму. Тому цей процес потребує зміну й вдосконалення структури фізичного виховання, більш широкого впровадження фізичної культури і спорту в повсякденне життя студентів, як діяльності, що здатна підвищити стан здоров'я студентів.

Процес навчання з фізичного виховання у ВНЗ організовується відповідно до стану здоров'я, рівня фізичного розвитку й підготовленості студентів, спортивної кваліфікації, а також враховуються умови та характер праці майбутньої професійної діяльності студентів.

Процес навчання з фізичного виховання у ВНЗ передбачає вирішення таких завдань:

- всебічна фізична підготовка студентів;
- збереження й зміцнення здоров'я студентів, сприяння правильному формуванню і всебічному розвитку організму, підтримка фізичної і розумової працездатності впродовж періоду навчання у ВНЗ на достатньо високому рівні;
- виховання у студентів високих вольових й фізичних якостей, готовності до високопродуктивного навчання й майбутньої праці;
- вдосконалення спортивної майстерності студентів, які активно займаються спортом;
- придбання студентами необхідних знань з основ теорії й методики фізичного виховання, підготовка до можливої роботи в якості громадських інструкторів й ін.;
- виховання у студентів переконаності в необхідності систематично займатись фізичною культурою і спортом.

Фізичне виховання студентів у вищому навчальному закладі здійснюється в різноманітних формах, що є взаємозв'язаними і представляють собою єдиний процес фізичного виховання студентів. Навчально-тренувальні заняття є основною формою фізичного виховання у ВНЗ, що плануються, і проведення яких забезпечується викладачами фізичного виховання.

Однією із форм фізичного виховання студентів є самостійні заняття, що в сукупності з учбовими заняттями, забезпечують безперервність й ефективність фізичного виховання студентів, сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу, дозволяють збільшити загальний час занять фізичними вправами, прискорюють процес фізичного вдосконалення тощо.

Для досягнення певних результатів у поліпшенні фізичної підготовленості, підвищення рівня розвитку психофізичних якостей студентської молоді, потрібні принципово нові підходи, засоби та технології, котрі мають відповідати індивідуальним особливостям студентів, сприяти максимально ефективній реалізації їхніх інтересів, схильностей та здатностей.

Під час розподілу студентів за групами за видами спорту слід враховувати його популярність, визначену шляхом анкетного опитування, можливості й стан спортивних споруд, які має в розпорядженні ВНЗ, а також наявність фахівців з видів спорту у викладацькому складі кафедри фізичного виховання.

Однією з причин низької ефективності занять з фізичного виховання є стандартизовані форми їх проведення. З метою підвищення ефективності навчально-виховного процесу викладачам ВНЗ необхідно використовувати принципи індивідуалізації і диференціації.

Таким чином, зазначені напрями покращення фізичного виховання студентів у ВНЗ, з урахуванням їх комплексного використання, повинні не тільки якісним параметрам фізичної підготовленості студентів, але й впливати на їх фізичне здоров'я.

УДК 681.3:658.56

О.Ю. Нагорний, канд. техн. наук, асист. (*ХДУХТ, Харків*)

РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТА

Бурхливий розвиток новітніх систем і засобів створення, збереження й обробки інформаційного потоку у світі докорінно змінив стратегію, напрями та ієрархію суспільних цінностей буття. Інформаційно-комп'ютерні системи активно поширилися на різноманітні сфери життєдіяльності людини, серед яких освітня галузь.

Ефективне використання студентами світового інформаційного потенціалу є визначальним чинником зближення вітчизняної та європейської вищої освіти. У Законі України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» вказується на необхідність підготовки молоді до сприйняття все більш зростаючого потоку інформації. Обсяг наукових знань у будь-якій сфері діяльності,